

tvingande nödvändigheten af nyssnämnda utgifter. Och ehuru man kan hoppas att skattens aflyftande skall efterhand medföra ersättning för statsverket i ökad inkomst å de indirekta skatterna, är det likväl nödigt, att äfven detta aflyftande sker efterhand, på det att detsamma må blifva för statsverket mindre kännbart.»

hvarjemte Senatorn Snellman ansåg att i förslaget dessutom borde ingå ett tillägg om den föreslagna åtgärdens gagnelighet icke blott för petitionärerna, utan äfven för landets industri i allmänhet, för hvilket tillägg Senatorn föreslog följande lydelse:

»Borttagandet af skatterna på jernhandteringen berörer medelbart äfven all annan industri, emedan förbrukningen af jernvaror är för densamma snart sagdt utan undantag behöflig. Ju mindre jernverks-egarene kunnat å den exporterade varans pris göra sig för skatten ersatta, desto mera måste den inhemska förbrukningen deraf betungas. Det har blifvit upplyst att densamma på det af inhemska malm förfärdigade stångjernet faller med en och en half till två procent af detta tillverkningsvärde; och då af hela den inhemska stångjernstillverknigen, som för 1865. uppgick till sextioniotusen skeppund, mera än hälften årligen exporteras, så kan varan för den inhemska konsumtionen fördyras med ungefär dubbla beloppet af nyssnämnda procenttal af tillverkningsvärdet. Denna skatts aflyftande ligger vidare icke blott i handteringsens idkares, utan äfven i hela landets intresse äfven derföre att den skyddstull, hvaraf inhemska jernvaror i allmänhet varit i åtnjutande blir mindre behöflig i samma mon som den jernverken pålagda särskilda tungan komme att försvinna.»

689 YTTRANDE VID EKONOMIEDEPARTEMENTET 27.II 1867

RA, Senatens arkiv

Till detta af Kejsrerliga Senatens pluralitet nu förordade förslag ville Generallöjtnanten Indrenius och Senatorn Snellman ännu hafva tilllagdt följande:

– »Ehuru statsverkets inkomster å de indirekta skatterna under senaste åren i följd af de missvexter, som träffat landet, delvis minskats, har det samtidigt visat sig, att det oaktadt betydliga extraordinära utgifter för den nödlidande befolkningens understödande kunnat utan statsverkets skuldsättande bestridas. Då nu ifrågavarande skatter på jernhandteringen inbringat statsverket endast ungefär fyratiotusen mark årligen, är det icke att befara, att deras bortfallande skall i betydligare mon inverka på statsverkets tillstånd.

Å andra sidan äro dock statens inkomster påkallade för flera landets bästa främjande åtgärder, hvilkas vidtagande fått stå tillbaka för den tvingande nödvändigheten af nyssnämnda utgifter. Och ehuru man kan hoppas att skattens aflyftande skall efterhand medföra ersättning för statsverket i ökad inkomst å de indirekta skatterna, är det likväl nödigt, att äfven detta aflyftande sker efterhand, på det att detsamma må blifva för statsverket mindre kännbart.»